

**Hester is digitale
nomade én moeder**

‘Ik blijf nooit lang op één plek. Ook niet met Frits’

Wat doe je als het reizen in je bloed zit, maar er ook geld moet worden verdiend? Dan wordt de laptop je kantoor. Hester de Vries (35) en vriend Teun leiden al 5 jaar een reizend bestaan. Sinds vorig jaar met zoon Frits.

Als Hester de Vries (35) te lang op één plek blijft, gaat het kriebelen. Ze reisde de afgelopen jaren met haar vriend door India, Nepal, Myanmar en Thailand en wil de komende jaren naar Zuid-Amerika, Japan, Canada en Alaska. Ze is niet op vakantie of op reis, dit is haar leven. Een digitale nomade, zo heet een ondernemer die telkens een aantal maanden op een plek blijft. En sinds 1,5 jaar reizen Hester en haar vriend Teun niet meer alleen, maar samen met hun zoontje Frits.

Toen Hester en Teun in 2009 verliefd werden, had Teun al een reis gepland. Hester: ‘In zijn autootje reisde hij over land van Nederland naar India. Een halfjaar na

zijn vertrek besloot ik mijn baan en huis op te zeggen en mijn grote liefde achterna te reizen. Ik was op zoek naar een nieuwe carrière. Ik wilde verschil maken in de wereld. Hoe mijn leven er dan uit zou zien, wist ik niet. Ik wist alleen dat ik behoefte had aan vrijheid en nieuwe keuzes. Aan een avontuur met Teun.’

Dat avontuur werd nog groter toen Hester na een paar jaar reizen zwanger werd. Ze werkte inmiddels als tekstschrijver en deed daarnaast vrijwilligerswerk voor de We women foundation, een Nederlandse organisatie die vrouwen in achtergestelde gebieden in Myanmar steunt. Het koppel was tijdelijk neergestreken in Noord-Thailand, waar de foundation is gevestigd. →

Het nieuwe leven

Digitale nomaden leven volgens de laptop-lifestyle: met de laptop als kantoor reizen zij de wereld over, terwijl ze inkomen online verdienen. Deze trend is overgewaaid uit Amerika. Hoeveel digitale nomaden Nederland telt staat nog nergens geregistreerd. 'Enkele tientallen,' schat reizend ondernemer André Gussekloo. Hij is beheerder van de website werkenvanuithetbuitenland.nl en interviewt daarvoor al jaren digitale nomaden. Volgens hem staan we aan de vooravond van een ware werkrevolutie: 'Niet het nieuwe werken, maar het nieuwe leven: altijd op reis.'

De eenkennige fase die kinderen vaak hebben, heeft Frits helemaal overgeslagen.

De meeste digitale nomaden zeggen hun huis en baan op en doen al hun spullen weg.

'De Thaise levensstijl maakt mij het moederen makkelijk'

Hester: 'Net voor mijn zwangerschap was ik voor een korte periode in Nederland en daar stond ik er bewust bij stil: wil ik een kind krijgen in Nederland of in Thailand? Het antwoord was voor mij heel duidelijk: ik wil mijn kind krijgen op een plek waar ik me thuis voel. Dat was op dat moment Thailand. In Nederland kreeg ik het gevoel dat mensen in een soort pretpark-bubbel leefden. Alsof er heel weinig bewustzijn was, terwijl er zo veel gaande is in de wereld. Dat kwam ook doordat ik erg met mijn ontwikkelingshulp in Myanmar bezig was, ik zat echt met mijn hoofd bij de strijd voor mensen- en vrouwenrechten daar.'

Oppasadres

En zo werd baby Frits in 2013 in de Thaise stad Chiang Mai geboren. Hester en Teun wonen nu tijdelijk in een huisje in het idyllische bergdorpje Pai in Noord-Thailand. Hester: 'We hebben onze eigen *hot spring* in de tuin, dus ik begin de dag vaak met een warm bad. Dan volgt een vers ontbijt en is er veel tijd voor Frits. Als Teun en ik 's middags aan het werk gaan, wordt Frits opgehaald door een vrouw uit een nabijgelegen *hill tribe* die hem meeneemt naar haar dorp. Het is maar tien minuten lopen vanaf ons huis, eerst door de rijstvelden en dan een riviertje over. Frits loopt daar lekker tussen de houten huisjes, de koeien en de weefgetouwen en wordt verwend door het hele dorp. Het klinkt misschien vreemd, maar ik vertrouwde deze vrouw meteen. Sneller zelfs dan dat ik een oppas in Nederland zou vertrouwen. Praten kunnen we niet met elkaar, want ik spreek amper Thais en de bergstammen hebben hun eigen taal. Maar de Thai zijn over het algemeen goed met kinderen en onze oppas is zelf ook moeder. Toen ik zag hoe ze met mijn kind omging, wist ik dat ik hem veilig aan haar over kon laten.'

Het ontspannen levenstempo is een van de redenen waarom Hester en Teun voor deze levensstijl kiezen. 'We hebben veel tijd en aandacht voor Frits. Hij kent geen stress of haast, want dat is hier niet nodig. Maar ook de Thaise levensstijl maakt mij het moederen makkelijk. Kinderen horen hier gewoon bij de samenleving, moeder zijn wordt veel meer geaccepteerd. Ik zal me nooit opgelaten voelen omdat Frits huilt in een restaurant, dat is hier volstrekt normaal. Als ik ergens binnenstap met vlekken op mijn kleding, zal niemand daar raar van opkijken. Van vriendinnen in Nederland hoor ik dat ze zich schamen om in het openbaar borstvoeding te geven. Hier vinden mensen dat juist prachtig en natuurlijk. Overdag draagt Frits geen luier, alleen 's nachts. Als hij in zijn broek plast, doen we die uit, we halen hem door het water en even later is de broek weer droog. Frits heeft inderdaad wel eens over me heen geplast. Toen dacht ik: dit had ik in Nederland waarschijnlijk niet leuk gevonden. Maar hier is het allemaal niet zo erg. Weet je, in Nederland zijn veel mensen gericht op succes, een goede baan, een mooie auto, een perfect leven. Zo was ik zelf ook. Er worden doelen nagestreefd waar je eigenlijk helemaal niet gelukkig van wordt. Dat valt op reis weg, ons leven is nu veel natuurlijker. Daardoor kun je meer genieten van je gezin, er is tijd voor mooie dingen. Daar word je gelukkig van.'

Geen roots

Twijfels over haar levensstijl heeft Hester nooit gehad. Maar natuurlijk denkt ze wel na over het effect van haar keuzes op haar kind. 'Hij bouwt niet het gevoel van roots op, dat vind ik het ergst. En het is moeilijk dat onze ouders, broers en zussen hun kleinzoon en neefje van zo'n grote afstand zien opgroeien. Dat was ook →

‘Van het idee dat ik ergens langer moet blijven, krijg ik jeuk’

mijn grootste angst, dat ik mijn kind zijn familie zou onthouden. Gelukkig merk ik dat dat niet zo is, die band is er automatisch. Onze ouders zijn na de geboorte een tijdje in Thailand geweest, en deze zomer waren wij drie maanden in Nederland. Daarnaast hebben we veel contact via Skype en ik zie dat Frits dan echt interactie met zijn familie heeft, dat hij een relatie met hen opbouwt. Daarnaast zie ik vooral positieve kanten. Frits groeit heel vrij op en ik merk dat hij daar een sociaal en flexibel kind van wordt. De eenkennige fase die jonge kinderen vaak hebben, heeft hij helemaal overgeslagen. Dat komt ook door de Aziatische cultuur, in Azië is je kind een vreugde die je met elkaar deelt. Een Thai zal bijvoorbeeld niet aan mij vragen of hij Frits even mag pakken, hij doet het gewoon. Overal waar we komen, ontfermen de locals zich over Frits. Daardoor gaat hij heel onbevooroordeeld met nieuwe mensen om. Hij ontwikkelt zich ook snel, maar ik weet natuurlijk niet of dat in Nederland anders zou zijn geweest.’

Vriendschappen

Het nomadische lijkt er een beetje vanaf nu Hester en Teun in Pai zijn gesetteld. Toch meer nesteldrang dan Hester had gedacht? Ze lacht. ‘De maand voor de geboorte kreeg ik wel iets van: we moeten het hier maar eens een beetje gaan inrichten. Toen heb ik wat spulletjes verzameld. Maar na twee, drie maanden viel alles wat meer op zijn plek en kreeg ik weer reisdrang. Toen hebben we een *road trip* van een maand gemaakt met Frits. En dan blijkt weer dat je eigenlijk bijna geen spullen nodig hebt. Sindsdien zijn we op reis geweest naar Vietnam, Koh Lanta en Myanmar. We reizen veel op en neer tussen Pai en de stad Chiang Mai. Het reizen met Frits is een kwestie van uitproberen, zo bleek. We moesten onlangs bijvoorbeeld een enorme lange busrit

maken, van zeventien uur. We hebben het gewoon gedaan, en dat was dus echt geen enkel probleem.’

De komende jaren kan het jonge gezin nog gaan en staan waar het wil, maar hoe zit dat als Frits straks naar school moet? ‘Daar denken we wel over na. Misschien kunnen we dan steeds een jaar op één plek blijven, dan zijn internationale scholen een optie. Ik heb onderweg al veel scholen gezien waarvan ik onder de indruk was. Ik vind het wel jammer dat Frits geen vriendschappen in Nederland opbouwt. Zelf heb ik een vriendin die ik al vanaf mijn derde ken, we zijn samen opgegroeid. Dat mist hij. Toch probeer ik me daar niet al te druk over te maken. Dat heb ik geleerd van de geboorte van Frits: maak je geen zorgen over wat er komen gaat, je vindt wel een oplossing die past. Bovendien weet ik dat we altijd terug kunnen. Ik sluit een periode in Nederland sowieso niet uit. Ik zie het leven als een aaneenschakeling van episodes, en wie weet komt er ook ooit een episode in Nederland. Hoe onze toekomst eruitziet, weten we niet. We leven met de dag. Binnenkort willen we weer definitief gaan reizen, dan zullen we telkens een paar maanden op één plek blijven. Waarschijnlijk wordt Myanmar de locatie. Voor nu is Thailand een goede plek, maar bij het idee dat ik hier nog lang blijf wonen, krijg ik meteen jeuk. De wereld is zo groot.’ ♦

HESTER: METALLIC LEGGING € 14,95 (H&M), **VLEERMUIZEN-SHIRT** € 59,95 (ZOE KARSSSEN), **GILET JEANS** € 89,95 (DE BIJENKORF), **OPEN SCHOENEN** (PRIVÉBEZIT), **JUMPSUIT** € 139,95 (SUPERTRASH), **ZWARTE TOP** € 7,95 (H&M), **BLAZER** € 139,95 (YAS), **HAKKEN** € 59,95 (SACHA SHOES), **FRITS: BROEK MET STERREN** € 14,95 (DE BIJENKORF), **GESTREEPT TRUITJE** € 19,95 (TUMBLE 'N DRY), **OVERHEMD** € 29,95 (KOTER & CO), **LAARSJES** VANAF € 75 (ZALANDO).

INTERVIEW LISETTE WOUTERS FOTOGRAFIE GEES RUITEN JR. STYLING ESTHER LOONSTIJN VISAGIE WILMA SCHOLTE

